

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

dovolte mi, abych se v době, kdy si letní kino v Boskovicích připomíná 50 let svého provozu, také já přidal k určité dlouhé řadě gratulantů, kteří vyjadřují poděkování všem jeho budovatelům i provozovatelům. Díky nezměrnému nadšení byl postupně vystavěn areál, který proslavil nejen kino, ale i celé naše město v širokém okolí a přilákal řadu významných uměleckých osobností i často nevidané množství nadšených diváků. V období složitém pro letní kina bych rád popřál jeho provozovateli do dalších let spoustu dobrých nápadů, řadu kvalitních kulturních programů a předlouhý zástup spokojených návštěvníků.

**K padesátce vše nejlepší starosta města
Ing. Jaroslav Dohnálek**

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ KINEMATOGRAFIE, PŘÁTELÉ LETNÍHO KINA V BOSKOVICÍCH ZVLÁŠTĚ

Je mi ctí, že v čase, kdy si připomínáme 50 let od zahájení promítání v našem kouzelném přírodním amfiteátru, mohu poděkovat všem těm, kteří se na vzniku a uvedení letního kina do provozu podíleli.

Je to shoda okolností, že moje příjmení je totožné s tím, které tak významným způsobem vstoupilo do kulturního života našeho města a vyneslo jméno kina Boskovice na celostátní a podloženo technickými, programovými i historickými fakty i na evropskou úroveň.

Dovoluji si touto cestou poděkovat bývalému vedení i nekonečné partě nadšenců za pomoc při v prismau doby revolučnímu přístupu k podpoře kinařského dění v našem městě a v době pro kina letní složité popřát dobré žití, skvělé filmy a spoustu spokojených návštěvníků.

S úctou ke všemu vykonanému váš současný ředitel.

Ředitel KZMB PaedDr. Oldřich Kovář

*Karle Kováři,
děkujeme...*

Atmosféra boskovického náměstí v době FFP.

LETNÍ KINO DNEŠ

Nepatřím k výrazným pamětníkům, narodil jsem se v polovině sedmdesátých let. Do „letňáku“ jsem však chodil od dětství, a to jak na filmové projekce, tak i trávit dlouhá, ničím nerušená teenagerovská odpoledne. Na konci osmdesátých let jsem v letním kině dokonce pochodoval při příležitosti zahájení FFP s nějakou, blíže neurčenou, státní vlajkou. Tudíž text, kterým jako současný vedoucí boskovických kin přispívám k padesátému výročí letního kina v Boskovcích, nebude vzpomínkový. Budu se spíše snažit popsat současný stav a pokusím se nastínit blízkou budoucnost.

Areál kina dnes a denně plní nezastupitelnou funkci v kulturní i sociální oblasti města Boskovice. Dopoledne se areálem pohybují děti z mateřské školy, probíhá tam výuka tělesné výchovy základních i středních škol, v odpoledních hodinách patří areál kina teenagerům a jejich prvním láskám a polibkům. Mezi tím vším se pohybují turisté na cestě k hradu, kteří se velmi výrazně podivují nad nevídanými rozměry promítací plochy i po 50 letech od jejího vybudování, útočiště v areálu letního kina často nalézají i spoluobčané bez trvalého domova. Večer potom přichází čas diváků a magického zjevení pohyblivých a mluvících obrazů pod širým nebem. Letní kino v Boskovcích je fenomenální areál, který tím, že je volně přístupný vytváří jedinečný prostor pro film, svobodné zamyšlení nad lidskou pospolitostí a místem sdílení jisté městské originality a nenapodobitelnosti, díky níž je náš svět za hranicemi Boskovic vnímán již mnoho desetiletí.

Vlajková výzdoba v areálu kina v době FFP.

Stav areálu kina dnes

Nelze zde na tomto místě psát, že areál je v plné kondici a nic mu nechybí. Nebyla by to pravda. Areál má za sebou 50 let provozu a to se někde musí odrazit. Odráží se to v celkové „unavenosti“ areálu. Je nutné zdůraznit volnou přístupnost areálu, což s sebou nese i zvýšené riziko jeho poškození. Tato poškození přicházejí stále a do nekonečna. Ale nemyslím si, že tato poškození „vandalského“ charakteru by byla to, co areál letního kina sužuje nejvíce. Tuším, že právě celková unavenost je to, co areál dělá na první pohled neutěšeným. Avšak je třeba se podívat pozorněji. Povšimnout si opravených toalet, zaznamenat zrekonstruovanou střechu jednoho z diváckých přístřešků. Je nutné prozradit, že kino má rekonstruované elektrické rozvody. Vybudovalo se nové veřejné osvětlení, rekonstruoval se vodovodní řád i řád odpadní. Promítací technologie na 35 mm film je v dobrém stavu. V současné době, když přijdete brzy z jara do areálu letního kina, můžete mít pocit, že se díváte do tváře unaveného starce, věřte však, že uvnitř se skrývá velká schopnost pojmout do sebe stovky lidí a nabídnout jim společný prostor nejen pro kulturní zážitky, a to i přes ten první pohled, na který se často vyplatí nedat.

Využití areálu letního kina dnes

Letní kino je v první řadě kino. Pro tyto účely je navrženo a architektonicky uspořádáno. Pro účely filmových projekcí se areál využívá každý rok od května do září. Během této doby se na plátně kina objevují snímky českého původu, evropská kinematografie a samozřejmě i kinematografie zámořských filmařů. Promítnuto je několik desítek snímků s návštěvností cca 4000 diváků. Filmové projekce jsou pevným pilířem dramaturgického profilu letního kina. Druhou nejvýznamnější akcí, která každoročně probíhá v areálu, je renomovaný kulturní festival, který pořádá Unijazz o.s. Praha. Díky této akci se od devadesátých let až po současnost areál letního kina dostává do povědomí široké veřejnosti. Z dalších akcí, kterým areál letního kina v současnosti poskytuje zázemí, uvádím Boskovický Happening, Festiválek bez bojů a válek, připravuje se mistrovství ČR v orientačním běhu a další jednorázové kulturně-společenské podniky. Využití prostoru je velmi otevřené a nese s sebou určitá specifika, která v dnešní době maximální ekonomické

výtěžnosti často hatí plány promotérů na realizaci akcí v areálu, který je velmi těžce zabezpečitelný z hlediska vniknutí diváků či posluchačů, jejichž zájmem není uhradit vstupné, finančně náročné stavby zastřešeného podlaží a podobně. V neposlední řadě pozoruji zajímavý efekt, kdy má organizátor akce pocit, že areál je zbytečně veliký. Tento stav se dá pochopit, neboť dnes již všichni netouží po masovosti. I přes všechny dobré skutky k naplnění prostoru areálu i přes místa, kdy by areál mohl sloužit ještě více, je třeba říci, že prostor pro komunikaci o využití je otevřen a je třeba s tímto prostorem pracovat.

Budoucnost letního kina začíná již dnes

Mám o letní kino mírný strach. Aby byl můj mírný strach pochopen, je třeba rozkrýt současný technologický trend v oblasti filmového průmyslu. Jedna z částí tohoto průmyslového odvětví se v současnosti masivně digitalizuje. Je to přesně část filmové distribuce v kinech. To v praxi znamená, že se přestávají vyrábět distribuční 35 mm kopie (na které je letní kino technologicky uzpůsobeno) a nahrazují je digitální mastery nebo chcete-li mobilní disková pole, na kterých jsou digitální filmová data zaznamenána. Tato disková pole potom obíhají mezi kiny. Aby bylo kino schopné přehrát v odpovídající kvalitě tento druh záznamu, potřebuje vysoce sofistikovanou technologii. Technologii, jejíž pořízení je otázkou několika milionů českých korun. Jistě si mnozí z Vás všimli, že jsme v roce 2010 pořídili tuto technologii do kina Panorama a tím stabilizovali provoz Panoramy do budoucna. Nyní stojíme před velkou otázkou, zdali usilovat o pořízení této technologie i do letního kina a tím zachránit jeho provoz. Relevantní informaci o zásadním útlumu 35 mm filmových kopií v české republice můžeme považovat rok 2012. Z této situace vyplývá reálná možnost, že v roce 2013 nebude v letním kině co a z čeho promítat.

Nutně tedy již dnes vyvstávají otázky. Co s letním kinem dále? Co dále s areálem jako takovým? Potřebuje město tento areál? Jestli ano, tak v jaké formě? Mají ještě dnes lidé zájem o sledování filmu pod širým nebem? Není to přežitek?

Já jsem přesvědčen, že město Boskovice potřebuje prostor, kde se budou moci svobodní lidé svobodně srocovat a sdílet zážitky různých forem, žánrů a tipů. Ideálním místem pro tuto přirozenou lidskou potřebu se mě zdá místo současného letního kina. Každý, kdo projde parkem, ko-

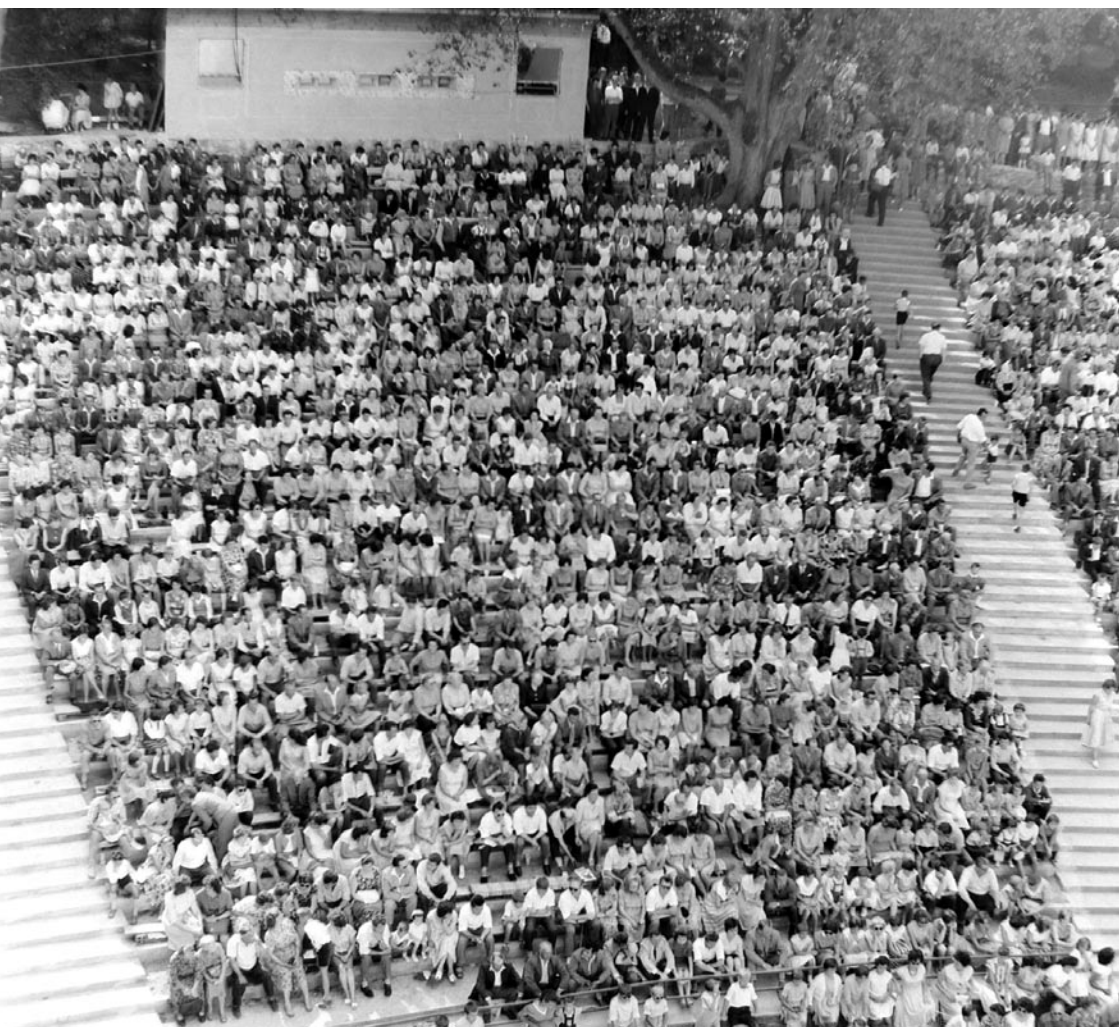
lem skleníku, vnímá zámek Boskovice, jistě tuto moji myšlenku potvrdí. Místo je to dokonalé. Avšak je třeba při příležitosti 50. výročí provozu letního kina vést otevřený a minulou slávou nezatížený dialog, a to jak na městské úrovni, tak i mezi občanskou společností, co s areálem dál.

Vedme tedy tento dialog všichni, přemýšlejme, jak vdechnout areálu podobu pro 21. století, jak ho zachránit, modernizovat a udržet si ho sami pro sebe funkční a přitažlivý.

Já začínám s dialogem již dnes, vízi mám.

Radek Pernica, vedoucí boskovických kin

Část letního kina zaplněného diváky.

V Ý V O J
VÝSTAVBA
A PROVOZ
LETNÍHO
K I N A

Po osvobození v roce 1945 byly v Boskovicích pořádány různé letní slavnosti na stadionu v Červené zahradě, v sokolské zahradě, v zahradě dělnického domu i v parku před zámekem. Pro každou slavnost se stavělo nákladné pódium a upravovalo se hlediště.

Po úpravě zámeckého skleníku na koncertní a výstavní síň se začalo uvažovat o možnosti pořádat slavnosti v parku u skleníku. V roce 1956 se boskovická pouť pořádala poprvé v prostorách parku. Prostředí se všem návštěvníkům velmi líbilo, a tak vznikla myšlenka postavit stálé pódium a hlediště v parku u skleníku.

Komise MěNV pro výstavbu vypracovala návrh na umístění stálého pódia a hlediště a veřejná schůze občanů rozhodla, aby pódium bylo postaveno pod cestou na Vyhliďku těsně u lesa. Vypracování ideového náčrtku bylo zadáno Ing. arch. Balákovi z Brna. Podle jeho návrhu se využilo v největší míře přírodního terénu, hlediště bylo navrženo umístiti ve stráni a pódium z nasypného materiálu. Návrh byl schválen a hned v roce 1956 bylo započato s vlastní výstavbou. Před pódium byla projektována vodní nádrž a výkopu bylo použito jako násypu pro pódium. Během prací na výkopu bylo dohodnuto provést výstavbu hlediště a pódia tak, aby zde mohlo být zřízeno letní kino. Vypracováním nového projektu byl prověřen vedoucí stavebního úřadu Ing. M. Hroch.

Při konzultování návrhu s Krajským filmovým podnikem v Brně bylo doporučeno, aby návrh byl znovu přepracován na promítání filmů 70 mm. Bylo nutno změnit půdorys pódia a hlediště, hotová část pódia musela být rozkopána a rozšířena. Tak vzniklo letní kino s největší promítací plochou ve střední Evropě.

Počátek výstavby letního kina.

Ocelová konstrukce projekční plochy je 18 m vysoká, vlastní promítací plocha měří 32 x 14 m, tedy 448 m². Ocelová konstrukce byla provedena boskovickým závodem n. p. Stavokonstrukce. Na zavětrování plátna bylo spotřebováno 12 m³ prken 20 mm silných. Konstrukce byla postavena bez použití mechanizačních prostředků, ručně.

V roce 1961 bylo zahájeno promítání filmů. Hlediště bylo již stupňovitě upraveno, ale bez sedadel. Na jednotlivé stupně byla položena prkna na sezení. Teprve v letech 1962 a 1963 byla dokončena úprava hlediště, která má nyní celkem 3 000 míst k sezení. Od roku 1964 promítají se filmy již na plátno rozměrů 32 a 14 m. Rok 1964 byl také rokem prvního filmového festivalu v Boskovicích. Naše město se zařadilo mezi 32 měst v republice, ve kterých se každoročně pořádá Filmový festival pracujících a obliba festivalu stále roste.

Výstavba stupňovitého hlediště letního kina.

Ing. Miroslav Hroch

Karel Kovařík

Instalace prvního, velkého promítacího plátna, rok 1962.

Festival v roce 1964 navštívilo	19 964 diváků
v roce 1965	18 282 diváků
v roce 1966	29 429 diváků
v roce 1967	28 597 diváků
v roce 1968	27 222 diváků

Celkem tedy od roku 1964 navštívilo letní část FFP v Boskovicích 123 494 diváků a na vstupném vybráno Kčs 712 075.

Nejde ovšem jen o návštěvu a finanční stránku. FFP je vždy společenskou událostí pro město i široké okolí, celé město je slavnostně vyzdobeno, na festival přijíždějí delegace filmových pracovníků, zástupci patronátních závodů, před každým představením vystupují hudební soubory se svým programem a před zahájením promítání se v hledišti rozzáří tisíce zápalek a prskavek. To všechno dodává představením filmového festivalu zvláštní a nenapodobitelný ráz, pro nějž se u nás návštěvníkům tolik líbí a přicházejí vždy znovu.

Instalace promítacího plátna po zabezení, rok 1963.

Od roku 1966 se promítá na nových strojích 70 mm a nejúspěšnějším dosud promítaným filmem 70 mm byl americký film Kleopatra, který za 8 dní shlédlo 13 795 návštěvníků a na vstupném se vybralo Kčs 331 080.

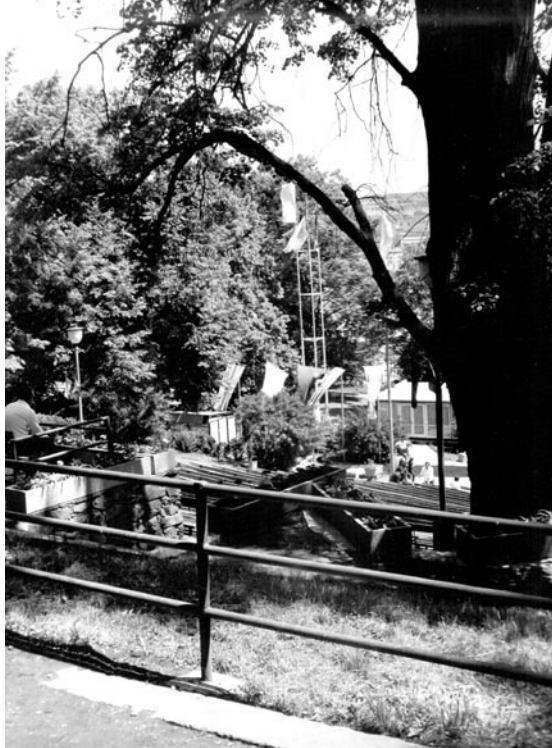
V roce 1968 byly vybudovány schody po pravé straně hlediště a tím byla výstavba letního kina skončena. Od roku 1956 do roku 1968 bylo na výstavbě kina odpracováno 50 600 brigádnických hodin a finanční náklad bez strojního zařízení činil Kčs 1 520 000. Boskovice mají tedy nyní letní kino, jakým se může pochlubit jen málo měst nejen u nás, ale v celé Evropě. Přírodní rámeček, do něhož byly všechny objekty citlivě zasazeny, blízkost zámku s jeho parkem a skleníkem i pečlivá úprava okolí letního kina jsou přednosti, pro které se letní kino stalo chloubou Boskovic a je obdivováno všemi návštěvníky města.

Karel Kovařík, předseda komise pro výstavbu

[KAREL KOVAŘÍK, Vlastivědné listy Boskovicka. Boskovice, prosinec, 1968, č. 4, str. 11.]

Pohled na dnes již zaniklý Biobar.

Atmosféra v letním kině, v popředí dominantní lípa.

BOSKOVICKÝ
LETNÍ (BYL I ZIMNÍ)
FILMOVÝ
FESTIVAL
70. A 80. LET XX. STOL.
Z POHLEDU TEHDEJŠÍHO
KONFERENCIÉRA

Začnu tím zimním filmovým festivalem, byl jen občas, pár filmů, nejzajímavější bylo promítání filmu Kančendžonga za účasti jeho slovenského režiséra – Jána Piroha, někdy v zimě r. 1982/3. Boskovické kino (ne letní) bylo plné za velké účasti místních horolezců, film byl asi hodinový, ale perfektní, beseda neformální. Ján Piroh byl skvělý a stříhl jsem si s ním debatu o Himaláji plnou nejen estetiky, nýbrž i vědy (sublimace sněhu atd.) Škoda ho, zemřel v r. 2003. Kdo ho pozval? Také již není mezi námi – tehdejší ředitel boskovického kina Karel Kovář. Karel je dnes pro nás, kteří jsme s ním dělali již jen legendou vyčnívající mezi Boskováky. Dokázal tehdy přivést v tu zimu i hit Clinta Eastwooda: Dirty Harry, film byl v originále, požádal mne o překlad, bylo nás tam tehdy v jeho kanceli tak dva tucty, no, užívali jsme si to. Jindy zase sehnal Hello, Dolly a chodil po Boskovicích, kde se tehdy každý absolvent vysoké školy holedbal znalostí angličtiny, ale Karel nakonec skončil u mne:

„Tak jsem se ti chtěl vyhnout, aby sis nemyslel, že jen ty umíš anglicky (což jsem o sobě nikdy, a ani dnes netvrdil a netvrdím).“

„No, ta gravitace na tebe dnes nějak silně působí, nebo že by zemská osa změnila sklon k ekliptice?“

„Nevím o čem mluvíš, ale nikdo nechce jít překládat, musíš to vzít“ –

„Co překládat? Mám si půjčit lopatu?“ –

„Mám film s Barbrou Streisand“ –

„Není to s tebou tak špatné, když o ní mluvíš jako o Barbře a ne Barboře“ –

„Co ty víš o nějaké Barboře?“

„Studoval jsem u ní v Anglii“ –

Předávání cen. Zleva p. Brendl, p. Sychra, pí. Klemsová a Karel Kovářik.

„No tak vidíš, vezmeš to, já ti nemůžu říct, kdo to byli ti lidi, co odmítli jít překládat, slíbil jsem, že ti to neřeknu“ –

„Znám je, to oni ti hojně zavlažili jícen ...“

„Nech toho, jsem skoro strážlivý, tak to vem“ –

„Co mám vzít? Před chvílí jsi mluvil o překládání? To je totéž? (dnes se říká: to samé – nebýt germanismů, tak jsme ekonomicky v pytlí).“

„Jo, mám film na večer – Hello, Dolly, nikdo to nechce překládat, nesmím ti ale říct kdo“ –

„Jasný, znám je, zařídí láhev vychlazeného šampaňského a vezmu to“ –

„Ty šlíš, mám jen na sodovku“ –

„Tak kup sodovku a ve sklípku v letním kině vytáhni jednu z četných lahví vína, které jsi se mnou prohrál v řadě sázek, tuším, že jich tam mám aspoň 17“ –

„Jo, to by šlo, tak budeš sedět nahoře u promítací kabiny, po levé ruce sodovku, po pravé láhev bílého vína, občas si lokneš a budeš překládat“ –

„Karle, беру to jako honorář, víno je z letního filmového festivalu a sodovku utáhneš, byť máš tři děti“.

Karel byl již za svého života legendou, elegán s rychlou konverzací a známostmi nejen v krajské půjčovně filmů v Brně, ale přímo v Praze s tehdejšími bosy filmové distribuce Československého filmu. Dokázal vytvořit letní filmový festival, na nějž přijeli tehdejší filmové hvězdy R. Hrušínský, J. Hlinomaz, D. Veškrnová, ale i duo Šimek-Grossmann, se Svitáčkem si tykali. Karel byl neodolatelný, miloval film, klidně v něm mohl hrát, ale s léty jsem dospěl ke zjištění, že byl vlastně režisér. Zorganizoval festivalový štáb, získal patrony filmových představení – předběhl dobu, dnes se jim říká sponzoři, mně spíš sedí označení mecenáši. Již na podzim se začal festivalový štáb (nevím, zda byl zahrnut do Varšavské smlouvy, ale štáby má dnes i TV Nova a myslím, že nejsou součástí NATO). Sedělo tam fůra zbytečných lidí, ale oček, které vše hlásily vejš, Karel byl pod kontrolou, byli jsme NATOm oba stejně. Štáb sháněl patrony, tedy ne munici, ale ty dnešní sponzory (podle mne mecenáše) a ti přihazovali ceny do tomboly, obcerstvení pro štáb (bylo v něm i nealko!), sháněli pořadatele (měli film pro celou rodinu zdarma), no a potřebovali baviče obecnstva než se setmí a začne se promítat. Říkalo se mu 'konferenciér', prvním na boskovickém letním filmovém festivalu byl Karlův nadřízený z Krajského filmového podniku K. Zahradník. Inteligentní, oduševnělý, vzdělaný, slušný, velmi solidní

s mírným humorem. Byli s Karlem velcí přátelé a Zahradník mu občas ulil nějaký film, který nebyl určený pro distribuci a Karel jej pro přátele promítal na Jarošce. Zahradník dojížděl z Brna a posléze doporučil, aby jej někdo nahradil. Filmový štáb tehdy přišel na řešení, jež se ukázalo ve svých důsledcích zcela šílené s nešíleným závěrem: doporučil dvě atraktivní dívky a dva neatraktivní mladé muže, kteří na rozdíl od nich dokázali bavit publikum. Stali se z nich na dlouhá léta konferenciéři FFP (filmový festival pracujících) – byl jsem jedním z nich a tím druhým byl skvostný bavič Mirek Konečný. Léta jsme vítali návštěvníky deseti červnových filmových večerů naším oblíbeným: PPP (dnes je to public-private-participation), tehdy to bylo: příjemný podvečer přátelé. Ve zvukové kabině nám pomáhal Pavel Kovařík (jeho tatínek byl vůdčí postavou vybudování letního kina koncem 50. a začátku 60. let), technik s úžasnou invencí, který nám dokázal tak pomáhat v našem konferování, že jsme v něm měli poradce i kritika – velmi vnímavého, lidského. A nahoře v promítací kabině trůnil nynější otec firmy MIRA, Pavlův velký přívrženec a pomocník. Obou si dodnes velice vážím. Jenže Karel byl jen jeden a s elegancí sobě vlastní cvičil s filmovým štábem, přestože nebyl jeho vedoucím. Měl to politicky polepené, (dával přednost západním filmům), vytrvale sháněl v Praze perfektní filmy, filmaře, herce/herečky, režiséry, producenty atd. Koho on dokázal do Boskovic přitáhnout... lidé zírali.

Letní kino mělo, a doufám, že stále má kapacitu max. 2 500 diváků. Jenže přišel bláznivý západní film a přišlo 4 500 lidí, seděli všude – v uličkách, v lese, lezli na stromy. Filmový štáb to nechtěl ani vidět, Karel přišel a říká: „Hoši, jediné vy to můžete ukormidlovat“. Šli jsme na to zvolna, nabádali jsme ke vzájemnému souznění duší, občas jsme někoho, za potlesku diváků, okřikli, vylosovali jsme tombolu, bylo to jako ve včelím roji, požárníci (dnešní hasiči) s tím nechtěli mít nic společného, všechna bezpečnostní pravidla byla porušena, amfiteátr předl, lidi byli úžasní, počasí krásné, film nádherný, lidi seděli přímo před projekční plochou, brodili jsme se mezi nimi se vzájemnou úctou. Bylo to na hraně a vyšlo to, nikomu se nic nestalo. Kdo byl vítězem? Festivalový štáb...

Jako konferenciéři jsme měli úkol bavit lidi, dokud se nesetmí a nezačne se promítat, chválili jsme patrony, četli dopisy našich příznivců i odpůrců, většinou každý večer hrálo nějaké hudební těleso, takže jsme uváděli jejich skladby s různými komentáři. Nejreprezentativnější byla hudba řízená ředitelem umělecké školy F. Hlaváčkem, byl vždy

na úrovni, velmi oficiální, perfektní. Ale byla i jiná hudební tělesa, dokonce podle tehdejších měřítek problematická, tak problematická, že neměla na FFP vůbec hrát. Nejproblematictější byl podle tehdejších měřítek Milan Huzlík (ano, současná drogerie na Masarykově náměstí). Tomu to dokonce stranické orgány zatrhly. Když jsem dostal seznam hudeb pro FFP, nebyl mezi nimi, šel jsem na štáb (hodně lidí se tam tvářilo jako tehdejší prezident Severní Koreje – KLDR – Kim-Ir-Sen) a já hned na ně, proč tam není Huzlík. Že mi do toho nic není, atd., tak říkám: „Fajn, nekonferuji“. Oni: „No, to ne“. Já: „Ale ano, bude tam chybět jeho nejlepší skladba (on ji sice nesložil, ale výborně ji hrál)“. Oni: „A kteráže?“. Já: „Final Countdown“. Oni: „No, a to je ono, samý Západ“. Já: „Ale to složili utlačovaní američtí černoši!“ (nebyla to pravda, byli to švédští běloši, ale co jsem měl dělat, naštěstí o tom nevěděl štáb vůbec nic) Oni: „No, a co?“. Já: „Tak s tímhle nechci nic mít, protože podporujete apartheid“. Oni: „Co to je?“. Já: „Rasový útlak, na to jsou úmluvy v OSN, které jsme podepsali“. Atd. Šli s tím nahoru na vyšší orgány a ti se se mnou nechtěli o tom vůbec bavit (nedivil jsem se jim) – Huzlík na FFP hrál, možná jsme od té doby kamarádi a jeho Final Countdown byl fakt nářez. On byl zvěstovatelem Listopadu...

Mirek se mnou vydržel velice dlouho, i když jsem mu šel na nervy, lákali nás na konferování i jinde, Mirek byl pro, ale já ne. Moc dobře jsem věděl, že werichovské: „hlava se diví, co huba říká“, mne může zneprovozňit. Je fakt, že mi prošlo hodně věcí, ale byly i chvíle dost nepříjemné. Kamenem úrazu FFP 70. a 80. let byl vždy sovětský film. Ne, že by byly všechny špatné, ale byly prostě sovětské, a to se po invazi v r. 1968 bralo paušálně jako vadné. Jednou za mnou přišel nenápadný chlapík s notýskem, tak kolem 20.30 h a říká: „Vy máte prodáno 1 700 (plus-minus) lístků a v kině nyní sedí 34 diváci (plus-minus), jak je to možné?“ Já: „Zjistím vše a řeknu vám, ale oni určitě přijdou, když si lupeny koupili“. On: „Co prosím? Lupeny?“ Já: „My říkáme lístkům lupeny“. On: „Zvláštní“. Šel jsem za Karlem a povídám mu: „Ty Karle, je tady nějaký konfident, kterej vyčmuchal, že lupeny jsou prodány, ale lidi nikde.“ Karel: „Oni ani nepřijdou, koupili to v Krasu a Minervě organizace SČSP (Svaz československo-sovětského přátelství), aby měli pokoj, já mám tržbu, oni činnost, tak o co jde?“ Já: „No dobrý“. Ten člověk za půlhodiny přišel a říká: „Přišli čtyři diváci, co vám říkal ředitel kina?“ Já: „Koupily to brigády socialistické práce z Krasu a Minervy“. On: „A kde jsou?“ Já: „Máme letní čas, filmové představení končí kolem

půlnoci a oni se dostanou do postele tak kolem jedné hodiny, vstávají před pátou“. On: „No a co má být?“ Já: „Jak pak mají splnit plán, když se nevyspí?“ Nic neřekl a zmizel jako když si pro někoho v pohádkách přijde čert. Hned se objevil Karel: „Jak to dopadlo?“ „Je to jasný, vyhodí tě, zklamal jsi důvěru strany, vlády, dělnické třídy atd.“ „Ježíšmarjá, co budu dělat?“ „Již ti bylo odpuštěno, na tobě materiálová závada není“.

Mirek nevydržel a vzdal v druhé půlce 80. let uvádění FFP, na jeho místo přišel dnešní nakladatel firmy Albert – dr. František Šalé. František měl a doufám, že stále má rád šansony, solidnost, mírný humor. Ale našli jsme spolu cestu ke stále humorným podvečerům, dokonce nás natočili na video. Byl velmi vtipný, chytře vtipný, spisovný, příjemný společník. A s ním jsme éru FFP v boskovickém letním kině ukončili.

Po r. 1989 přišly rozpaky: nebyl ten FFP totalitní? V tom přece nemůžeme pokračovat.

Dříve bývalo zvykem, že když někdo byl vynikající, tak po jeho smrti byla zhotovena busta (ze sádry čili gypsu) a ta v kopiích bývala na institucích, v soukromí, ve sbírkách. Ale v 50. letech měli busty ještě žijící lidé, generalissimové, kormidelníci míru, státotvůrci atd. Asi se v tom pokračuje a hodně lidí vykazuje svou současnou hlavu jako gypsovou. Je to prostě tak jako když jeden velký funkcionář pronasl na FFP v 80. letech politický projev a lidé lehce mručeli, mladí obzvlášť. Zeptal se mne, co mají proti jeho projevu. Odpověděl jsem mu, že projev je perfektní, ale nehodí se na FFP, kam se chodí lidé bavit. On na to, že je to filmový festival pracujících a práce i politika jsou potřebné. Moje replika pokračovala: samozřejmě, ale Marx nepíše jen o produkci, nýbrž i o reprodukci – lidé prostě musí obnovovat své fyzické i psychické síly, jež vkládají do produkčního procesu, FFP je na jejich reprodukci. Zíral na mne s děsem v oku a odkvačil za Karlem, který za chvíli přišel a pobaveně mi sdělil, že tomu významnému činiteli sdělil, že v Boskovicích na FFP musí každý konferenciér mít VUML (večerní univerzita marxismu-leninismu) když se ho ptal, kam chodím na ty chytrosti. Karel mu s pýchou řekl, že je můj žák z takové univerzity. Významný činitel se již nikdy na FFP neukázal, ale i my jsme byli odejít... teď už NATO jenom vzpomínám.

[A. Hynek, úryvek z připravované knihy: To již nikdo neodpáře]

NA SILVESTRA DO LETNÍHO K I N A

V literární teorii se tomu říká protimluv, v praktickém životě pak čiré bláznovství.

Filmový klub v Boskovicích existoval teprve krátkou dobu, když jednou před představením za mnou přišel Karel Kovář, a že má výborný nápad: budeme prý promítat na silvestra odpoledne v letním kině. Takzvaný anglický humor mám rád a že je pan šéf kina veliký šprýmař jsem věděl taky – ale chyběla mně u tohoto vtipu pointa. Nedostavila se. Chvilí jsem ještě čekal a pozoroval, zda šéf snad nezačal se silvestrovskými oslavami nějak předčasně – nezdálo se.

Zeptal jsem se tedy sám, proč takto divně žertuje. Odpověď ale zněla, že humor nemám nikde hledat, že to myslí vážně. Logické vysvětlení na sebe nedalo dlouho čekat: „Co dělá na silvestra rodič-otec, když rodič-matka shání, vaří, chystá a připravuje vše pro bujaré zakončení právě končícího roku? Chodí po domě, překáží, mlsá, upíjí a vůbec nudí se tak, že večer už slavnostní náladu někdy ani nevnímá. Co dělá dítě? Chodí po domě, mlsá, překáží, pravda – neupíjí, ale nudí se stejně jako hlava rodiny. Když přijdou na dvě hodiny odpoledne do letního kina, dítě se pobaví, unaví; tatínek se zase pobaví se svými kamarády a večer přijdou domů, dítě brzy usne a v přírodě odpočatý otec se může v plné síle připojit k novoročním oslavám.“ Tato myšlenka se po Boskovicích roznesla a Karel se brzy stal terčem posměšků.

Nápad přešel do stadia příprav. Našlo se několik ochotných příznivců tohoto projektu, ale velkým problémem bylo, jak sestavit program. Ne snad že by filmů pro děti bylo málo, ale medvídky od Kolína, zajíce „Jen počkej“, postavičky z Trnkových filmů – ty znal každý, ale co tak Mickey Mouse, Pepka námořníka? Dnes se to zdá možná trochu divné, ale tenkrát? Díky Karlovým známostem a několika láhvím tekutiny,

kterou je Země moravská proslulá evropsko daleko, se podařilo filmy sehnat. A výsledek? Přišlo přes 800 diváků! Snad není třeba dodávat, že spokojených, když v dalším roce jich přišlo podle údajů 1160.

Je to už dávno, ale jsem přesvědčený, že Boskovice tenkrát byly první, kdo v tehdejší republice na silvestra v letním kině promítal. S menšími problémy se vlastně promítá pořád. Napadá mě, že ti první návštěvníci, kteří do kina chodili, tam vlastně dnes už chodí se svými dětmi. A „bláznivý“ nápad Karla Kováře? Rozzářené oči dětí a výbuchy smíchu jsou snad jasnou odpovědí.

František Šalé

*Karel Kovář
před poutačem na
silvestrovské promítání.*

Promítači: Pavel Kovařík

František Jakubec

Antonín Odehnal

MěNV v Boskovicích Letní kino Park kultury a oddechu

V rámci oslav 90. výročí založení značky MINERVA uvádíme

I. přehlídku nejúspěšnějších festivalových filmů

OD 2. ZÁŘÍ DO 9. ZÁŘÍ 1961

2. září
sobota Západoněmecký film Patronát: Minerva Boskovice
POSVÍCENÍ

3. září
neděle Sovětský film Patronát: Kras Boskovice
LEŤTE HOLUBI

4. září
pondělí Český širokoúhlý film Patronát: ČSAD Boskovice
NOČNÍ HOST

5. září
úterý Maďarský film Patronát: Jednota Boskovice
DVĚ PATRA ŠTĚSTÍ

6. září
středa Polský širokoúhlý barevný film
KŘIŽÁCI I. epocha

7. září
čtvrtek **KŘIŽÁCI** II. epocha
Patronát: OÚNZ Boskovice

8. září
pátek Český film Patronát: Kras Boskovice
KDE ALIBI NESTAČÍ
Rozšířený program, příplatek 1,- Kčs

Slavnostní ukončení přehlídky korejským filmem
9. září
sobota **NEBEZPEČNÁ AKCE**
Patronát: Minerva Boskovice

Předvádění tohoto filmu se zúčastní velvyslanec Korejské lidové demokratické republiky se členy diplomat. sboru

Filmy budou promítány v Letním kině v Parku kultury a oddechu. Začátky představení ve 20 hodin. Představení se konají za každého počasí. Každý film bude uveden hudbou od 19 hodin.

Vstupné 4,- Kčs, na širokoúhlé filmy 6,- Kčs. Předprodej vstupenek v Cisu, nám. Obránců míru, u pokladny kina, v patronátních podnikách a v Letním kině 2 hodiny před každým představením.

Mládeži nepřístupno.

FILMEM ZA MÍR!

I. PŘEHLÍDKA
NEJÚSPĚŠNĚJŠÍCH
FESTIVALOVÝCH
FILMŮ

Provoz letního kina v Boskovicích byl zahájen v roce 1961, sice v provizorních podmínkách, ale prvních osm filmů navštívilo 8.383 diváků

Přehlídka festivalových filmů v Boskovicích!

Kino MěNV v Boskovicích zahajuje pod patronátem n. p. Minerva provoz letního kina v Parku kultury a oddechu v Boskovicích

Přehlídkou festivalových filmů (PFF)

2. 9. Posvícení	ČSSR	911 diváků
3. 9. Leťte holubi	SSSR	645 diváků
4. 9. Noční host – ŠUP	ČSSR	1.097 diváků
5. 9. Dvě patra štěstí	Maďarsko	732 diváků
6. 9. Křižáci I – ŠUP	Polsko	1.491 diváků
7. 9. Křižáci II – ŠUP	Polsko	1.306 diváků
8. 9. Kde alibi nestačí	ČSSR	1.418 diváků
9. 9. Nebezpečná akce	Korea	1.084 diváků

Promítání filmu Nebezpečná akce bude přítomen velvyslanec Korejské lidové demokratické republiky s pracovníky velvyslanectví.

O podrobnostech Přehlídky festivalových filmů budete vždy včas informováni tiskem i rozhlasem.

Již však teď se připravujte tak, abyste se mohli zúčastnit všech festivalových filmů, které – promítány v krásném prostředí Parku kultury a oddechu – budou příjemnou chvílí poučení, zábavy i odpočinku po práci.

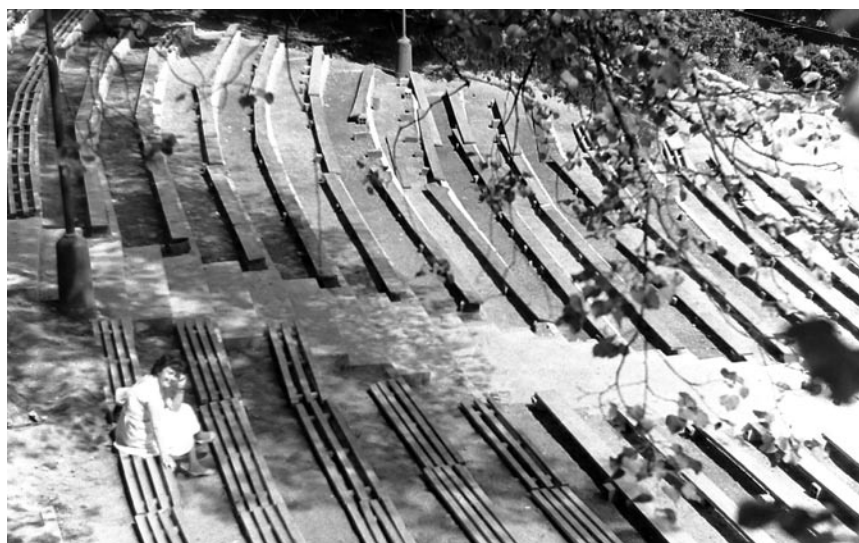
[Boskovické noviny, č. 17 a, roč. IV., 22. srpna 1961, s. 5]

Zaplněné aditórium letního kina.

Karel Kovařík ml., Atka Janoušková při programu v letním kině.

Hlediště v roce 1962, zatím bez laviček.

Výzdoba ve městě při FFP. Vjezd na náměstí, dnes obchodní centrum Jakub.

Týden filmů letního kina v parku kultury a oddechu

Park kultury je pro pořádání letních oslav velmi příhodný. Škoda, že ho nedovedou Boskováci lépe využít. Kdyby byl více vybaven a návštěvníci by dostali mírné osvěžení, stal by se vyhledávaným rekreačním střediskem: Cizí návštěvníci Boskovic, když jdou na Kopec a shlédnou krásné okolí města, říkají: „Vy nevíte, co tu máte, takovou krásu u samého města!“ A je to pravda. Stále se vyskytují jedinci, kteří poškozují, co snaživci přinesou ke zvelebení. Lámou a ničí lavičky, rozbíjí žárovky, rvou větve na kvetoucích keřích aj. škodí.

Správa parku a Měst. národní výbor stará se o úpravu parku, věnuje značné částky z akce Z, vyzývá občany k účasti na pracích v brigádnických hodinách, ale za 5 let nebylo možno odevzdati Park všeobecnému užívání. I letošní /! / festival byl pořádán po zatímních přípravách hlediště i plátna o rozměrech 14 m a 7 m. Nákladu na tuto úpravu nebude jinde použito, poněvadž nové plátno bude 32 m x 14 m. Nová úprava pokračuje velmi pomalu, brigády nenastupují zajednou, aby práci pohnuly.

[Kronika města Boskovic, 1. díl, s. 329]

Filmový festival pracujících probíhal v Boskovicích v letech 1964–1989. Za 27 ročníků FFP bylo uskutečněno 294 festivalových představení, které shlédlo 463.083 diváků.

Výzdoba ulice Hradní v době FFP, rok 1969.

Výzdoba boskovického náměstí v době FFP.

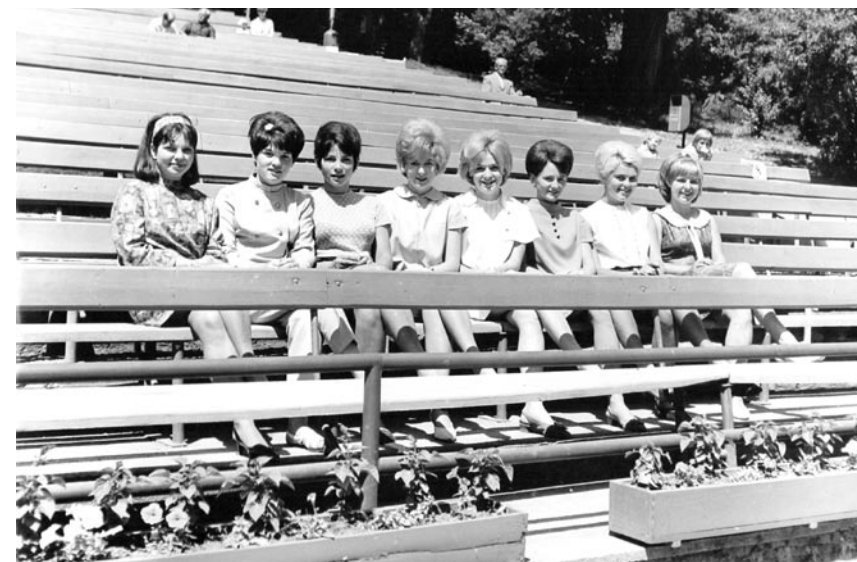
Skleník, sídlo štábu FFP.

Hudební produkce před promítáním.

Grand Prix 1967. Závodníci jsou v letním kině.

Volba MISS v boskovickém letním kině, soutěžící.

BOSKOVICKÉ FILMOVÉ FESTIVALY

Dnes už mají nádech minulosti, na kterou se ale rádo vzpomíná. Patří k nim většinou přeplněné letní kino, vlajkonoši s různobarevnými vlajkami, pionýrky s květinami i nastupující delegace představitelů veřejného života, patronátních podniků a herců, kteří měli vztah k uváděnému filmu. Přímo v přípravném štábu pracovalo asi 15 lidí, ale ti měli na starosti další dobrovolníky, takže každý festival připravovalo kolem čtyřiceti až padesáti obětavců. Ti nejméně měsíc předem objížděli podniky z celého okresu i ze vzdálenějších míst, pozvali na festival, požádali o patronaci nad určitým filmem a předali dar do tomboly. Vzpomínám si na svou první schůzku festivalového štábu, kdy zřejmě vzhledem k důležitosti celé akce jsem měla pocit, že na závěr musím shrnout rozdělené úkoly, jak jsem byla zvyklá ze školy a na pana Vodáka, který řekl: „Jarko, tady nejsi ve škole, my si to pamatujeme!“ A nejenže fakt pamatovali, ale vždycky všechno klaplo. Hrůzu jsem mívala i z přeplněného letního kina, kdy na zahájení seděli diváci i na stromech. Kupodivu větve vydržely a nestal se nikdy jediný úraz. Všichni přežili i průtrž mračen s obrovskou bouřkou při promítání filmu Noc na Karlštejně. Film se sice nepromítal, ale návštěvníci jaksí samozřejmě doprovodili domů i vlajkonoše a pionýrky – žáky základní školy. Vody tehdy spadlo tolik, že u nádraží sahala děckám až po kolena. Jako předsedkyně jsem měla na starosti zahájení ve skleníku s pozvanými hosty a filmovou delegací, a pak i každodenní zahajovací ceremoniál před plátnem v letním kině, ale duší celého festivalu byl samozřejmě pan Karel Kovář. A když v letním kině zhasla světla a v přeplněném hledišti se rozsvítily tisíce prskavek, nesla se celým areálem nádherná atmosféra divácké a lidské soudržnosti, pro kterou se FFP v Boskovicích staly nezapomenutelnými.

Jarmila Nezvedová, duben 2011

Z KRONIKY MĚSTA

Poslední Filmový festival pracujících v Boskovicích – rok 1989

Připravil ho filmový štáb (15 členů), předsedkyně Jarmila Nezvedová. Slavnostní zahájení se konalo 16. června. Úvodnímu filmu Slunce, seno a pár facek byla přítomna filmová delegace. Prostor letního kina nestačil pojmout všechny zájemce. Za dvanáct večerů FFP navštívilo letní kino celkem 17.339 diváků, kteří kromě filmů zhlédli i četná kulturní vystoupení souborů zájmově umělecké činnosti. FFP byl zakončen 27. 6. projevem předsedy MěNV ing. Josefa Hanušky. Konferenciéři přinášeli do hlediště dobrou náladu, představovali patronátní podniky, uváděli kulturní pořady a připravili řadu zajímavých soutěží. Tradiční součástí bylo setkání „padesátníků“ v zámeckém skleníku, jehož se bohužel zúčastnil poměrně malý počet rodáků.

Filmová delegace na FFP.

Helena Růžičková, Marián Labuda, Rudolf Hrušínský a další

Povrchová úprava /stříkání/ promítacího plátna.

Co dodat...